

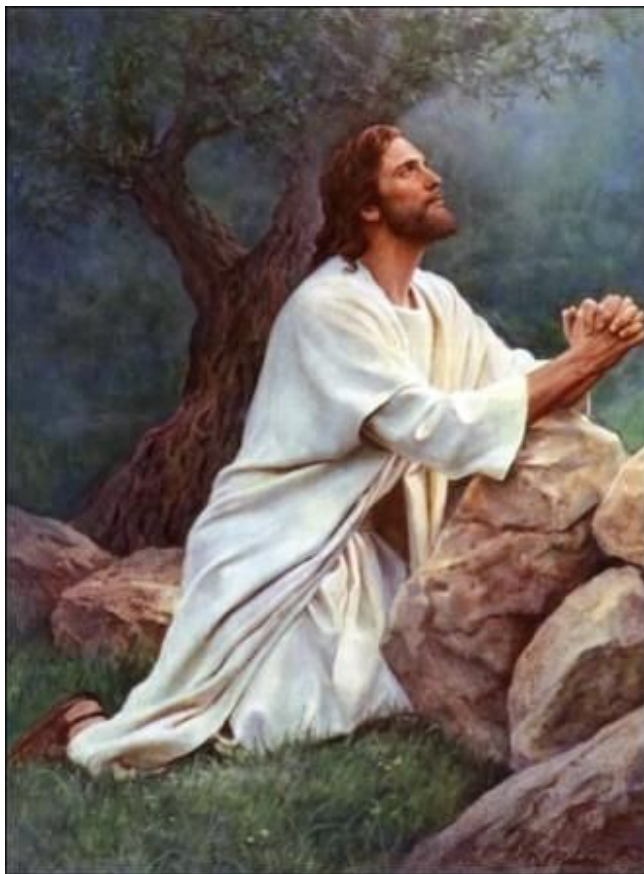

DOTEK

Informace pro farnost Vlašim

Březen 2015

Náklady na tištěné číslo 8 Kč

**Sám se vzdálil, padl na kolena a modlil se:
„Otče, pokud chceš, odejmi ode mě tento kalich.
Ať se však nestane má vůle, ale tvá!“**

O smyslu postu

Mons. Jiřího Reinsberga jsme se zeptali, jak v dnešní době pohlížet na půst. Nepatří ke středověkým reliktnům? Neměli bychom ho ve prospěch většího zduchovnění náboženského života provždy opustit? Otec Reinsberg nám odpověděl...

...smysl postu může být mnohostranný. Pokud ho lidi dneska ještě berou, tak se k němu většinou staví jako k něčemu, co je negativní, protivné, i když nutné, asi tak, jako když lékař předepíše dietu.

Už lidé před křesťanstvím a před židovstvím půst uznávali a praktikovali. Může to být gesto, při kterém se vzdávám jídla, abych někomu dokázal, že to myslím vážně. Případně abych si ho získal a vyrovnal nějaký svůj jiný nedostatek. Tohle známe i odjinud – když jsme měli na latinu a na češtinu stejného profesora, měl jsem dojem, že stačí vyniknout v latině, aby mi odpustil tu kouli z češtiny. Tohle funguje v člověku skoro jako pověra. Ale co se týče postu, to není to pravé.

Potom je tu půst jako sebecvičení. To se objevuje obecně mezi lidmi, obzvláště mezi lidmi náboženskými. Obrázek z biblické dějeprawy k podobenství o farizeovi a celníkovi, kde vpředu stojí tlustý, zrzavý, samolibý Žid a vzadu se bije do prsou chudinka celník, je úplně mylný. To bylo naopak! Celník, to byl bankéř, v cylindru a ve fraku. Kdežto ten farizeus byl asketa, mravokárce. Ne že by se farizeus nevytahoval, ale vytahoval se potichu, svojí svatostí a pokorou. Jako ten profesor na jedné teologické fakultě: když se ho student ptal, jestli nezná nějakou dobrou knihu o pokoře, tak řekl: "No, moji!"

Ale Pán Ježíš říká: ty, když se postíš, napomáduj si hlavu, udělej si make-up, usmívej se, protože půst je radost! Postíš se proto, že máš někoho rád. Něčeho se vzdáváš, abys mu to mohl dát. Nebo se zříkáš toho, co ti překáží, abys mohl být s ním blíž. To obojí je v postu obsaženo.

Navíc je to svým způsobem trénink. A to přece není doba smutku, nudy, otrávenosti. A také při tréninku nekoukám po kytičkách. Je to doba obzvláštní zaměřenosti na cíl – běžím jako o závod, abych tam doběhl, jak říká svatý Pavel. Ten náš cíl nám pořád klade před oči postní liturgie.

Takže je to do jisté míry taková sportovní záležitost. Četl jsem životopis jednoho irského jezuity, a ten dělal podle nás hrozné nesmysly. Například se bičoval žiletkami – oni ti Irové jsou takoví divocí, tak asi věděl, proč to dělá. Když pak šel na frontu, leželi celé dni a noci v zákopech ve vodě a v blátě, a jeho major dostal horečku. A on mu řekl, ať si lehne na něj, aby ležel v suchu. Kdyby neměl za sebou to bičování, tak by ho to asi ani nenapadlo.

Ale to jsou naprosto soukromé věci, které nikdo nepublikuje, jinak by byl necudný. Ten, kdo vypráví, co všechno krásného vykonal a jaké mystické zážitky zažil, to je buď lhář, nebo člověk nestydatý. Když je to opravdové, tak je to nepublikovatelné – leda že ho Bůh donutí, aby to řekl kvůli povzbuzení a příkladu pro ostatní, a potom to většinou ten člověk vypráví ve třetí osobě, jako o někom jiném.

Podívejme se na Pána Ježíše, jak se postí. Vybere si čtyřicet dní, v samotě na poušti a bez jídla. Tak nejprve ta čtyřicítka – jednak je to symbolické (40 je číslo zkoušky), jednak to má svůj význam pro tělo. Čtyřicet dnů představuje tzv. biorytmus. Během nich se totiž v těle vymění všechny látky. Tato doba je zvláště důležitá v životě ženy, která se stala matkou, a nazývá se šestinedělí – z matky, která nosila dítě v sobě, se stává zase manželka a matka, která nosí dítě mimo sebe. Vidíme, že za čtyřicet dní se může změnit celá kompozice člověka. Obzvláště když změnil svůj životní způsob – například když se izoloval od vnějšího dění a když změnil nebo vysadil jídlo. To je přírodní zákon, který když se využije, ohromným způsobem člověku pomůže.

Křesťané před velkými svátky – před Velikonocemi a Vánocemi – využívali těchto čtyřiceti dnů (i advent trvával šest neděl) k proměně celého člověka. Předtím byl masopust – poslední příležitost se vyřádit, ale nejen to. Když se na to podíváme z hlediska stravování, před adventem končila doba požitelnosti určitých pokrmů. Končil podzim a místo čerstvých potravin nastupovaly zásoby, které se nekazily nebo se daly konzervovat. O martinské huse se spotřebovalo poslední maso a živočišné produkty a začala se jíst rostlinná strava, převážně obilniny, luštěniny a rostlinné oleje. Všechno se vyměnilo. A stejně tak před postem. O Vánocích začaly zabijačky, venku byla zima a tak to dlouho vydrželo, ale když už těch jitrnic a jelit a sádla bylo přeci jenom na člověka dost, začal půst – a zase se úplně proměnil styl stravování. Pak Velikonoce. Víte, proč se o Velikonocích mimo jiné žehnaly pokrmy? Aby

se lidé po tom postu nepřejídali. S požehnaným jídlem se člověku těžko dělají nějaké vylomeniny.

Oni to neměli pochopitelně promyšlené a dieteticky zdůvodněné, ale měli to jaksi vyexperimentované. Všechny ty zvyky byly v souhlasu s přírodou, ale byly křesťanstvím, vlastně už židovstvím povýšeny na posvátno.

Takže čtyřicet dní má i svůj přirozený význam, ale to není to hlavní. Především je to projev úcty a darování se Bohu. Nejstrašnější a nejtěžší věc, kterou Bohu můžu dát, je svůj čas, kdy nemyslím na nic jiného než na něj. To je o život! Krásná legenda vypráví, jak přišel chudý poutník do kláštera s nádherným evangeliářem. Všem mnichům se ohromně líbil a ten poutník povídá – já vám ho dám, když se pomodlíte Otčenáš, aniž byste propadli myšlenkám na něco jiného. První se modlil opat, a propadl se po kolena. Pak se modlil nejzbožnější mnich – propadl se po kotníky. Tak zavolali takového prostáčka chudáčka bratra, mysleli si – ten je tak prostoduchý, že ho nic napadnout nemůže – taky se trošičku propadl. Všichni se ho ptali – prosím tě, na co ty jsi myslel? A on řekl – jak jsem se tak modlil, tak mě napadlo, jestli nám k tomu dá taky ten krásný futrál.

Takže dát Bohu čas, to je něco úžasného. Dát Bohu čtyřicet dní, kdy ho mám před očima jako cíl a zbavuju se všeho, co mě od něj vzdaluje, to je něco úžasného. A zvlášť v samotě. Všimněte si, jak se člověk dostane do samoty, obvykle ji zaplní jídlem nebo aspoň myšlenkou na jídlo. A když tohle dám Bohu, tak jsem pro něj volný.

Pak to má ještě jeden aspekt. Když se něčeho zříkám, tak mi to zbyde. Dát Bohu půlku kuřete – co by s tím dělal? Ale bližní, ten by ji už potřeboval. A tak třetí bod, který charakterizuje půst, kromě omezení jídla a většího prostoru pro modlitbu, je almužna. Dávám bližnímu to, čeho se pro Boha zříkám.

Tím, že se postím, se tedy nestávám „sponzorem milého Pánaboha“, nedávám si to na vizitky a nebudu mít kvůli tomu úlevu na daních. Dělán to jen proto, že ho mám rád a že mu chci být blíž.

JIRÍ REINSBERG

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2015

Posilněte svá srdce (Jak 5,8)

Drazí bratři a sestry,

postní doba je časem obnovy pro církve, pro její společenství i pro jednotlivé věřící. Především je to však „doba příhodná“ (2 Kor 6,2). Bůh od nás nežádá nic než to, co nám předtím dal: „My milujeme Boha, protože on napřed miloval nás“ (1 Jan 4,19). On není vůči nám lhostejný. Každý z nás mu leží na srdci, zná nás jménem, stará se o nás, a když ho opustíme, hledá nás. Zajímá ho každý; jeho láska mu brání, aby byl lhostejný k tomu, co se nám přihodí. Stává se však, že pokud se nám daří dobře a žijeme v pohodlí, samozřejmě zapomínáme na ostatní (což se Bohu Otci nestává nikdy), nezajímáme se o jejich těžkosti, o jejich bolesti a nespravedlnosti, jimiž trpí... a naše srdce tak upadá do lhostejnosti. Zatímco já si žiji poměrně dobře a pohodlně, zapomínám na ty, jimž se dobře nedaří. Takovýto egoistický postoj lhostejnosti dnes nabral světový rozměr; až takový, že můžeme dokonce mluvit o globalizaci lhostejnosti. Jedná se o problém, jemuž se my jako křesťané musíme umět postavit.

Když se Boží lid obrátí k Boží lásce, nachází odpovědi na ty otázky, které mu trvale kladou dějiny. Jednou z nejnaléhavějších výzev, jíž se chci v tomto poselství zabývat, je globalizace lhostejnosti.

Lhostejnost vůči bližnímu i vůči Bohu je také pro nás křesťany skutečným pokušením. Proto v každé postní době potřebujeme slyšet volání proroků, kteří pozvedají svůj hlas a probouzejí nás.

Bůh není vůči světu lhostejný, ale miluje ho až tak, že za spásu každého člověka dal svého Syna. Vtělením, pozemským životem, smrtí a zmrtvýchvstáním Božího Syna se definitivně otevírá brána mezi Bohem a člověkem, mezi nebem a zemí. Církve je jakoby rukou, která drží tuto bránu otevřenou skrze hlásání Slova, slavení svátostí a svědectví víry, která se projevuje láskou (srov. Gal 5,6). Svět však má tendenci uzavírat se do sebe a zavírat onu bránu, skrze níž Bůh vstupuje do světa a svět do Boha. Tato ruka, kterou je církev, tedy nesmí být nikdy překvapená, když je odmítána, potlačována a zraňována. Boží lid se proto potřebuje obnovovat, aby nezustával lhostejný a aby se neuzavíral do sebe. Pro tuto obnovu bych vám chtěl předložit tři kroky k meditaci.

1. „Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy“ (1 Kor 12,26) – Církev

Boží lásku, která rozbíjí onu smrtelnou uzavřenost, jíž je lhostejnost, nám přináší církev svým učením, a především svým svěděním.

Můžeme však svědčit pouze o tom, co jsme předtím sami zakusili. Křesťan je někým, kdo umožní Bohu, aby ho oblékl do jeho dobroty a milosrdenství, aby ho oblékl do Krista, a tak se mohl stávat tím, čím je on – služebníkem Boha a lidí.

Obřadem umývání nohou nám to dobře připomíná liturgie Zeleného čtvrtku. Petr nejprve nechtěl, aby mu Ježíš umýval nohy, ale potom pochopil, že Ježíš nechce být pouze příkladem toho, že i my máme umývat nohy jeden druhému. Tuto službu může vykonávat jen ten, kdo si nejprve nechal umýt nohy od Krista. Pouze on „má s ním podíl“ (Jan 13,8), a tak může sloužit člověku. Postní doba je příhodným časem pro to, abychom se nechali obsluhovat Kristem, a tím se stávali takovými jako on. K tomu dochází, když nasloucháme Božímu Slovu a přijímáme svátosti, zvláště eucharistii. V ní se stáváme tím, co přijímáme: Kristovým tělem. Lhostejnost, která, jak se zdá často získává nadvládu v našich srdcích, nenachází v tomto těle místo.

Proto tedy ten, kdo je Kristův, patří k jedinému tělu, v němž nejsme k sobě navzájem lhostejní. „Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují“ (1 Kor 12,26). Církev je *communio sanctorum*, protože na ní mají účast svatí, ale i proto, že je společenstvím svatých věcí: Boží lásky nám zjevené v Kristu a všech jeho darů. Mezi ně patří i odpověď těch, kdo se nechají zachvátit touto láskou.

Ve společenství svatých a při účasti na Božích věcech nikdo nic nevlastní pouze pro sebe, ale to, co má, patří všem. A vzhledem k tomu, že jsme spojeni v Bohu, můžeme něco vykonat i pro vzdálené a pro ty, k nimž se svými vlastními silami nikdy nedostaneme; proto se s nimi a za ně modlíme k Bohu, abychom se všichni otevírali pro dílo jeho spásy.

2. „Kde je tvůj bratr“ (Gen 4,9) – farnosti a komunity

To, co bylo řečeno o církvi, musíme převádět do života farností a komunit. Dokážeme v těchto církevních společenstvích zakoušet svou příslušnost k jedinému tělu? K tělu, které zároveň přijímá i sdílí, co Bůh chce darovat? K tělu, které poznává své nejslabší, nejchudší a nejmenší údy a stará se o ně? Anebo se utíkáme ke všeobecné lásce, která se angažuje daleko ve světě, ale zapomíná na Lazara sedícího před našimi zavřenými dveřmi? (srov. Lk 16,19–31)

Abychom přijímali to, co nám Bůh dává, a aby to přinášelo plný užitek, je třeba překonávat hranice viditelné církve ve dvou směrech. V první řadě tím, že se v modlitbě spojíme s církví v nebi. Když se pozemská církev modlí, vzniká společenství vzájemné služby a dobra, které se dostává až před Boží tvář. Spolu se svatými, kteří dosáhli své plnosti v Bohu, vytváříme společenství, v němž se lhostejnost překonává láskou.

Církev v nebi není triumfující proto, že by se obracela zády k utrpení světa a radovala se sama. Svatí spíše mohou s radostí nazírat skutečnost, že Ježíšovou smrtí a zmrtvýchvstáním definitivně překonali lhostejnost, tvrdost srdce a nenávist. Dokud toto vítězství lásky nepronikne do celého světa, svatí stále kráčejí s námi jako poutníci. Tereza z Lisieux, učitelka církve, psala s přesvědčením, že nebeská radost z vítězství ukřižované lásky není úplná, dokud jen jediný člověk na zemi trpí a sténá: „Velice počítám s tím, že v nebi nebudu nečinná, a mým přáním je i nadále pracovat pro církev a pro duše“ (dopis 254 z 14. července 1897). I my máme účast na zásluhách a na radosti svatých a oni zase mají účast na našem boji a touze po míru a smíření. Jejich radost z vítězství zmrtvýchvstalého Krista je pro nás důvodem, abychom měli sílu k překonávání různých forem lhostejnosti a tvrdosti srdce. Na druhé straně je každé křesťanské společenství povoláno k tomu, aby překračovalo práh vztahů směrem k okolní společnosti, k chudým a vzdáleným. Církev je svou povahou misijní, není zahleděná do sebe, ale je posílána ke všem lidem.

Toto poslání znamená trpělivě svědčit pro toho, který chce přivést k Otci všechno a každého člověka. Svědectvím je to, co láska nemůže zamlčet. Církev následuje Ježíše Krista po cestě, která ji vede ke každému člověku, až na konec země (srov. Sk 1,8). Tak můžeme v každém bližním vidět bratra a sestru, za něž Kristus zemřel a vstal z mrtvých. To, co jsme dostali, dostali jsme i pro ně. A podobně všechno, co tito bratři vlastní, je darem pro církev a pro celé lidstvo. Drazí bratři a sestry, jak jen si přeji, aby se místa, kde se projevuje církev, zvláště naše farnosti a komunity, stávaly ostrovy milosrdenství uprostřed moře lhostejnosti!

3. „Posilněte svá srdce“ (Jak 5,8) – každý věřící

I jako jednotlivci víme, co je pokušení lhostejnosti. Jsme přesytni šokujícími obrazy, které ukazují lidské utrpení, a zároveň cítíme svou neschopnost nějak reagovat. Co máme dělat, abychom se nenechali pohltit touto spirálou zděšení a nemohoucnosti?

Na prvním místě se můžeme modlit ve společenství pozemské a nebeské církve. Neignorujme sílu modlitby mnoha lidí! Iniciativa *24 hodin pro Pána*, k jejímuž slavení ve dnech 13. a 14. března vyzývám celou církev i na úrovni diecézí, se chce stát výrazem této potřeby modlit se.

Na druhém místě můžeme pomáhat skutky lásky a díky mnoha církevním charitativním organizacím se dostat k blízkým i vzdáleným. Postní doba je vhodná pro to, abychom prokázali zájem o druhého, třeba i jen malým, ale konkrétním výrazem spoluúčasti na našem společném lidství.

A konečně za třetí, utrpení druhého člověka je výzvou ke konverzi, neboť bratrova potřeba mi připomíná křehkost mého vlastního života a mou závislost na Bohu a na bratrech. Pokud pokorně prosíme o milost Boží a přijímáme omezenost svých možností, s důvěrou se odevzdáváme nekonečným možnostem, které obsahuje Boží láska. A budeme moci odolávat ďábelskému pokušení, jež nás vede k víře, že zachránit sebe i svět můžeme my sami.

Abychom překonávali lhostejnost a naši domnělou všemohoucnost, chtěl bych všechny požádat, aby tuto postní dobu prožívali jako cestu k formování svého srdce, jak by řekl Benedikt XVI. (encyklika *Deus caritas est*, 31). Mít milosrdné srdce neznamena mít slabé srdce. Kdo chce být milosrdný, potřebuje srdce silné, pevné, uzavřené pro pokušitele, ale otevřené pro Boha. Srdce, které se nechá proniknout Duchem a přivést na cesty lásky, jež směřují k bratrům a sestrám. Srdce ve své podstatě chudé, které poznává vlastní ubohosti a vydává se pro druhého.

Proto, drazí bratři a sestry, v této postní době toužím modlit se spolu s vámi ke Kristu: „Fac cor nostrum secundum cor tuum“ – „Učiň srdce naše podle srdce svého“ (prosba z litanií k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu). Pak budeme mít silné a milosrdné, bdělé a obětavé srdce, které se nenechá uzavřít do sebe a neupadne do víru globalizované lhostejnosti.

S tímto přáním vás ujišťuji o své modlitbě za to, aby každý věřící a každé církevní společenství plodně prožívalo postní dobu, a prosím vás, abyste se modlili za mne. Ať vám Pán žehná a Panna Maria ať vás ochraňuje.

Ve Vatikánu 4. října 2014 na svátek svatého Františka z Assisi

FRANTIŠEK

Generální audience

Řím, audienční aula 25. 10. 2014

Papež František odpovídá na 5 otázek zástupců Schönstattského hnutí u příležitosti oslav 100. výročí vzniku Schönstattu. Celkem se zúčastnilo 8 000 poutníků z celého světa.

Pokračování z minulého čísla

4. otázka – Papežovo tajemství. Jak to papež dělá, že si uchovává radost a naději

Modlitba bez odvahy je k ničemu

Nemám nejmenší tušení. Trochu asi záleží na osobnosti, řekl bych, že jsem trochu nevědomec. A nevědomost mne činí lehkomyšlným. Nedovedu odpovědět. Opravdu nevím. Modlím se a odevzdávám se. Plánování mi působí těžkosti. Osmělím se říci dvě věci. Pán mi dal milost mít velkou důvěru, odevzdat se Jeho dobrotě. I uprostřed největších hříchů. A poněvadž mne neopustil, činí mne to ještě více důvěřivým a umožňuje mi to jít dále s Ním. Mám v Něho velkou důvěru. Víím, že mne neopustí. A modlím se. To ano. Jsem si také vědom, že jsem se dopustil mnoha špatných věcí a mnoha chyb, když jsem Pána opustil, chtěl jsem kontrolovat kormidlo sám a vydat se ožehavou cestou sebevykoupení, tedy spasit se sám svým konáním. Takovou byla spása učitelů zákona, saducejů, lidí, kteří znepřijemňovali život Ježíšovi. Já nevím. Upřímně řečeno neumím to vysvětlit. Odevzdávám se a modlím. On však nikdy nechybí. Viděl jsem, že je schopen, nikoli skrze mne, ale skrze lidi konat zázraky. Viděl jsem zázraky, které Pán k oná skrze lidi, kteří jdou touto cestou, odevzdání do Jeho rukou. A ještě něco, když říkám, že jsem trochu nevědomec, řekl bych, že smělost, odvaha je velká milost. Svátý Pavel mluvil o dvou velkých vlastnostech, které musí mít křesťan, aby hlásal Ježíše Krista. Je to odvaha a trpělivost. Odvahu jít dál a trpělivost snášet tíhu práce. To je zajímavé: co se vloží do apoštolského života, je třeba dát do adorace. Modlitba bez odvahy je nekonzistentní, je k ničemu. Vzpomeňme na Abrahama, když jako dobrý Žid licitoval s Bohem: „A když jich bude 45, 40, 30 a když 20...“ Troufal si. Byl odvážný v modlitbě. Vzpomeňme na Mojžíše, když mu Bůh řekl: „Pohleď na tento lid, už ho nesnesu, vyhladím jej, ale ty buď klidný, učiním tě hlavou lepšího lidu.“ – „Ne, ne. Zničíš-li tento lid, pak zničí také mne.“ To je přece odvaha! V modlitbě je třeba odvahy. „Všechno, oč prosíte

v mém jménu, pokud to budete žádat s vírou a věřit, že to dosáhnete, už jste dostali.“ Kdo se tak modlí? Ochabli jsme. Chce to odvahy, snášet protivenství, snášet životní neúspěchy, bolesti, nemoci, tvrdé životní zkušenosti. Oslovilo mne, že váš generální představený poukázal na neporozumění a odmítání, které musel snášet otec Kentenich. V tom spočívá znamení, že křesťan jde kupředu, nechá-li jej Pán projít zkouškou odmítnutí. To je znamení proroků. Falešní proroci nebyli nikdy odmítáni, protože říkali králi nebo lidem to, co chtěli slyšet. Všichni jim proto říkali: „Ach, to je krása!“ A víc nic. S odmítnutím souvisí trpělivost, když jej v životě snášíme, aniž bychom se mstili jazykem, pomluvou či výsměchem.

A potom jedna nezbytná věc. Ptali jste se mne na moje tajemství. Nevím, ale pomáhá mi nedívat se na věci ze středu. Je jenom jeden střed: Ježíš Kristus. Spíše se tedy dívat z periferie, odkud je vidět jasněji. Když se někdo uzavře ve svém malém světě, hnutí, ve farnosti, na arcibiskupství nebo tady ve světě římské kurie, potom nezachytí pravdu. Ano, možná ji pochopí teoreticky, ale nezachytí realitu pravdy v Ježíši. Pravda se chápe lépe z periferie než z centra. To mi pomáhá. Nevím, jestli je to mé tajemství či nikoli, ale připomínám si, jak se změnila koncepce světa, kosmická vize světa. Od Magalhãese dál bylo jednou věcí vidět svět z Madridu či Lisabonu a druhou vidět jej z Magalhãesova průlivu. Tam začali chápat něco jiného, totiž revoluci, která umožňuje chápat realitu z jiného hlediska. Totéž se děje nám. Zůstáváme-li uzavřeni do svého malého světa, který chrání nás a všechno, nedostane se nám porozumění a poznání opravdové situace pravdy.

Měl jsem v těchto dnech velké setkání s Mezinárodní asociací trestního práva a jeden z nich mi pak v soukromí řekl: „Otče, někdy při návštěvě ve vězení pláču spolu s vězněm.“ A to je příklad: On vidí realitu práva, toho, koho posuzuje jakožto vyšetřující soudce, ale také zranění, které tam je. A tuto realitu vidí lépe teprve tam. Pro mne bylo v těchto dnech jednou z nejkrásnějších věcí slyšet, jak nějaký soudce říká, že dostal milost plakat spolu s vězněm.

Tedy, jít na periferii. Mít určitou zdravou nevědomost, Bůh jedná. Modlit se a odevzdávat se. Odvaha a trpělivost. Jít na periferii. Nevím, zda je to moje tajemství, ale toto mne napadlo.

Pokračování příště

Byla u nás Televize Noe

Na první neděli postní nás navštívila televize dobrých zpráv TV Noe. Vysílala přímým přenosem mši sv. z farního kostela a pořídila záznam koncertu souboru našeho pana faráře *Musica da chiesa* a našeho farního pěveckého sboru *Diphtheria*.

Z obou těchto akcí budou DVD. Zájemci o DVD se mší a DVD s koncertem, pište se do seznamu v sakristiích našich kostelů. Minimální cena DVD bude 60 Kč, svou vyšší částkou přispějete na Televizi Noe.

Poděkování patří paní Slunečkové, která iniciativně vybrala dary od věřících na podporu Televize Noe ve výši 16 000 Kč. Další 4 000 Kč se vybraly při koncertě. Na účet TV Noe bylo zasláno 20 000 Kč. Spolu s dalšími financemi jsme podpořili Televizi Noe celkovou částkou **26 000 Kč**.

Všem šlechetným dárcům děkujeme, stejně tak i všem, kteří se na této televizní akci jakýmkoliv způsobem podíleli.

Dík patří především kostelníkům, četným ministrantům, varhaníku Hynkovi a Daně, trumpetistovi panu Slunečkovi, pěveckému sboru a souboru kravských rohů a v neposlední řadě též našim zbožným ženám, které připravovaly pro celý televizní štáb snídani, večere a pohoštění v besídce.

Deo gratias!

Na fotografii: Štáb TV Noe

Pro děti

Postní kvíz

Pokus se přiřadit k jednotlivým otázkám správnou odpověď a proveř si tak, jaké jsou Tvé znalosti o postní době. Náповědu si zakryj a pak s ní odpovědi porovnej.

1. Kterým dnem začíná postní doba?
 2. Je kříž popelem svátost?
 3. Co symbolizuje průvod o Květné neděli (v kostele nebo kolem kostela)?
 4. Kterým dnem začíná Svatý týden?
 5. Od kdy do kdy mlčí varhany a veškeré zvony?
 6. Od kterého století slaví církev dobu pokání (kajícnosti) před Velikonocemi?
 7. Co je po příchodu do kostela na Velký pátek nápadné?
 8. Podávají všichni evangelisté zprávu o utrpení Páně?
 9. Jak se nazývá místo, kde se Ježíš večer před svou smrtí modlil k Otci: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich utrpení, ale ne má, nýbrž Tvá vůle se staň.“
 10. Koho Ježíš měl na mysli, když řekl: „Vstaňte, pojd'me! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje.“
 11. Kolikrát zapřel Petr Ježíše?
 12. Jaký nápis dal Pilát připevnit na kříž?
 13. Která byla poslední Ježíšova slova na kříži?
- A. Od Gloria mše sv. Zeleného čtvrtku do Gloria velikonoční vigilie na Bílou sobotu
- B. Jidáše
- C. Otevřený svatostánek, žádné květiny, žádná oltářní pokrývka, nezvoní oltářní zvonky, kříž je zahalen.
- D. Není to svátost.
- E. I.N.R.I. – Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum (Ježíš Nazaretský, král židovský)
- F. „Otče, do Tvých rukou, odevzdávám svého ducha.“
- G. Třikrát.
- H. Květnou nedělí
- I. Od 4. století
- J. Popeleční středou
- K. Getsemanská zahrada
- L. Ano, všichni.
- M. Slavnostní vjezd Ježíše do Jeruzaléma.

8L, 9K, 10B, 11G, 12E, 13F
1J, 2D, 3M, 4H, 5A, 6I, 7C,
Správné odpovědi:

Upraveno dle Knihy kvízů a hříček pro ministranty

Ze života farnosti

Čtvrtek 5. března 2015 v 18 h, kostel sv. Jiljí, Vlašim

Srdečně zveme na **přednášku** P. Stanislava Příbyla: **Biskup Anton Alois Weber**. Přednáška bude proložena barokní hudbou v interpretaci P. Stanislava Příbyla a P. Jaroslava Konečného pro zobcové flétny a virginal.

Neděle 8. března 2015 od 9 h do 12:30 h

Prodej křesťanské literatury z produkce Karmelitánského nakladatelství i od jiných vydavatelů proběhne u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi.

Kontakt: 732 328 288

Sobota 14. března 2015 ve 14:30 h, kostel sv. Jiljí, Vlašim

Římskokatolická farnost Vlašim srdečně zve na **postní duchovní obnovu** „Příprava na Velikonoční radost“. Obnovu povede bývalý vlašimský kaplan **P. Jan Böhm**. Jednotlivé části duchovní obnovy proloží svou hudbou **Slávek Klecandr**.

Čtvrtek 19. března 2015 – Slavnost sv. Josefa

Mše svatá ve farním kostele sv. Jiljí bude slavena **od 18 h**. **Ranní mše svatá** v tento den **nebude**.

Neděle 22. března 2015 od 15 h, kostel sv. Jiljí, Vlašim

Koncert skupiny Paprsky. Vstupné dobrovolné, budete mít možnost zakoupit si MC a CD.

Pondělí 30. března 2015 od 14 do 18 h

Pro **svátost smíření** budou k dispozici kněží vlašimského vikariátu. Od 18 h pak budou společně sloužit mši svatou.

2. března 2015 se dožívá požehnaných **85. narozenin** pan **Jaroslav Turek**. Jubilantovi vyprošujeme Boží požehnání, srdečně blahopřejeme a děkujeme za jeho služby žalmisty a zpěváka na kůru.

Farní tábor Cesta...

Již třetím rokem se na konci srpna bude konat farní tábor. Tentokrát je v termínu 15.–22. 8. 2015 a je nazván „Cesta...“ Chceš i Ty vědět, kam nás Cesta zavede? Chceš zažít dobrodružství a poznat nové přátele? Je Ti mezi 9 a 14 lety?

Pak je tábor právě pro Tebe! Čeká Tě týden plný překvapení, neočekávaných výprav a nezapomenutelných zážitků. Více informací najdeš na www.farnostvlasim.cz nebo na emailu: jan@matejovsky.com

Za celý tým dospěláků se na Tebe těší Honza

Ze života arcidiecéze

Víkend 6.–8. března 2015, ADCM Nazaret

Víkendovka pro mladé od 12 do 17 let, zahájení: v pátek v 18 h mší svatou v Kunraticích, konec v neděli obědem. S sebou: Bibli, spacák, přezůvky. Přihlášky na nazaret@apha.cz nebo na tel. 733 161 614. Cena 300 Kč (sourozenecká sleva 1+1 za 500 Kč). Pokud můžete, přineste s sebou sladké pečivo na sobotní svačinu.

Sobota 28. března 2015, ADCM Nazaret

Chtěli bychom vás pozvat na Arcidiecézní setkání mládeže v Praze. Na programu jsou přednášky, workshopy a mnohé další. Více informací lze najít na www.adcm.cz. Rádi bychom jako loni zorganizovali autobus z Vlašimi.

Prosíme všechny, kteří by měli zájem, ať se hlásí u Vaška Martínka na tel. 733 270 946. Těšíme se na vás!

Sobota 11. dubna 2015 od 9 h do 16 h, Palčice

Zveme všechny děti a ministranty na **Vikariátní dětský a ministrantský den v Palčicích**. Další informace budou zveřejněny v ohláškách, na farním webu a na nástěnkách u kostela.

Dopis mladým lidem

Neustupujte, jako jsme ustupovali my,
nedbejte lákání, přemýšlejte, odmítejte.
Přemýšlejte, než řeknete ANO, nevěřte hned,
nevěřte ani tomu, co je jasné,
věření uspává a vy musíte být bdělí.
Začněte s bílým listem,
napište první slova sami,
nenechte si nic předpisovat.
Dobře poslouchajte, dlouho, pozorně poslouchajte.
Nevěřte rozumu, jemuž jsme se podřizovali my.
Začněte tichou vzpourou přemýšlení,
zkoumejte a zamítejte.
Vytvářejte zvolna ANO svého života.
Nežijte jako my.
Žijte beze strachu.

W. BAUER

Velikonoční pořad bohoslužeb 2015

	Vlašim	Domašín	Kondrac	Velíš	Vracovice
Zelený čtvrtek	18:00	16:00	18:00	16:00	
Velký pátek	18:00	16:00	18:00	16:00	
Bílá sobota	22:00	19:00	22:00	19:00	
Neděle velikonoční	9:30	8:00	9:30	8:00	
	11:00				
Pondělí velikonoční	9:30	8:00	9:30	8:00	11:00

Kostel sv. Jiljí ve Vlašimi bude k modlitbám a rozjímání otevřen na Velký pátek od 8 do 18 h a na Bílou sobotu od 8 do 23 h.

Informace z Farní charity Vlašim

3. 3. 2015 (úterý), 9–10:30 h v besídce u kostela sv. Jiljí

Promítání dokumentu o Otci Piovi, zázracích, účtě a životě – 1. díl

11. 3. 2015 (středa), odjezd 8:10 – návrat 15:11, sraz na zastávce č. 1 vlašimského nádraží

Výlet do Pelhřimova – Prohlídka historického jádra města, návštěva turistických zajímavostí, muzea rekordů a další. Cena cca 200 Kč (zahrnuje 104 Kč jízdné, 90 Kč vstupné), v případě zájmu možnost společného oběda.

17. 3. 2015 (úterý), 9–10:30 h v besídce u kostela sv. Jiljí

Promítání dokumentu o Otci Piovi, zázracích, účtě a životě – 2. díl.

26. 3. 2015 (čtvrtek), 16–17 h v Charitním „obchůdku“ – Blanická 816, Vlašim

Vztahové problémy – chybná řešení. Na přednášce PhDr. Lesové probereme problematiku křivdy, pomsty, zatrpklosti, traumat rozvodem, odmítání víry a negativního vztahu k životu.

2. 4. 2015 (čtvrtek), 16–17:30 h v Charitním „obchůdku“ – Blanická 816, Vlašim

Společné čtení legend a pověstí z našeho regionu – brýle s sebou ☺.

Křesťanství počítá s tím, že člověk je tělo a duše. Duchovní úsilí proto zapojuje i tělo. **Snaha vyjít ze sebe a žít pro Boha a pro druhé** nemůže zůstat jen v citu či myšlence, proto konkrétní odepření si nějakého mlsání, jídla či zážitků tělo pocítí.

Odrěknutí si a šetření pak má smysl, když prospěje druhému, který pomoc potřebuje. **Postní almužna** pomáhá tomu, kdo se do ní zapojí, **pomáhá vládnout jeho duchu nad tělem**. Pro ty, kterým pomáhá její výtěžek, je projevem lásky.

7. ročník duchovní akce navazující na starobylou postní tradici začíná na Popeleční středu 18. února 2015 a trvá do konce postního období 3. dubna 2015.

Lidé, kteří se během postní doby zřeknou některých požitků, mohou **částku v hodnotě odřeknutého požitku věnovat na pomoc lidem v nouzi**. Peníze se vkládají do papírových pokladniček, tzv. postniček, které si může kdokoli vyzvednout v kostele.

Ke konci postní doby **donesou lidé svoji postničku zpět do kostela**, peníze se spočítají podle jednotlivých účelů využití, zveřejní a církve je prostřednictvím Charity použije na pomoc potřebným.

Postní almužna se koná z pověření České biskupské konference.

Tento zajímavý duchovní projekt nám může pomoci lépe prožívat začínající postní dobu a připravit se na nadcházející Velikonoce. S myšlenkou oživení postní almužny přišli a poprvé ji zrealizovali před 7 lety na Moravě, od té doby se rozšiřuje po České republice, zapojují se do ní další a další farnosti, další a další lidé.

Kromě farnosti Keblov se letos zapojily také farnosti Vlašim, Hrádek a Zdislavice. Všem přejeme hodně Božího požehnání v době postu.

Přehled hospodaření za rok 2014

HLAVNÍ PŘÍJMY:	
Kostelní sbírky	471 782,- Kč
Účelové sbírky:	
Haléř sv. Petra	10 848,- Kč
Na charitní činnost v diecézi	10 360,- Kč
Velkopáteční sbírka na Svatou zemi	7 600,- Kč
Svatojánská sbírka na arcidiecézi	9 686,- Kč
Svatopetrská na bohoslovce	9 933,- Kč
Svatováclavská sbírka na církevní školství	9 170,- Kč
Sbírka na misie	14 115,- Kč
Listopadová sbírka na charitu	9 195,- Kč
Mikulášská sbírka na bohoslovce	10 705,- Kč
Dary na provoz farnosti	79 700,- Kč
Dotace – Město Vlašim	120 000,- Kč
Tržby z nájmu	16 242,- Kč
HLAVNÍ VÝDAJE:	
Spotřeba materiálu (bohoslužebné, tiskoviny, kancelář)	59 658,- Kč
Spotřeba elektrické energie, vody	74 635,- Kč
Zaplacené zálohy elektr. energie Vlašim	117 840,- Kč
Domašín	990,- Kč
Kondrac	13 260,- Kč
Spotřeba plynu	41 471,- Kč
Záloha plyn	41 740,- Kč
Opravy a udržování majetku	299 063,- Kč
z toho hlavně: vitráž Svaté Zdislavy	55 800,- Kč
kompletní restaurování hlavního oltáře Vlašim	188 025,- Kč
truhlářské práce	15 420,- Kč
Opravy movitého majetku	63 911,- Kč
Ostatní služby (doprava autobus, poplatek popelnice aj.)	66 097,- Kč
Odvod do svépomocného fondu APHA – 10 % z kostelních sbírek (splatné k 31. 3. 2015)	47 178,- Kč
Zůstatek pokladna	5 495,- Kč
Zůstatek běžný účet	556 565,28 Kč

Vážená redakce Doteku,

V posledním čísle jsme si s manželkou se zájmem přečetli článek od důstojného pána P. Jiřího REINSBERGA a zvlášť nás zaujala krátká, ale krásná vzpomínka na tohoto vzácného člověka.

Měli jsme totiž velké štěstí, že nás v roce 1962 oddával. Stále na něj vzpomínáme, jak nás krásně přijal, když jsme si u něj v kostele u Panny Marie před Týnem zařizovali svatební obřad. Máme na něj krásnou a stále živou vzpomínku.

Byl to opravdu vzácný a krásný člověk, na kterého nelze zapomenout.

MANŽELÉ KAREL A LUDMILA KAPRÁLKOVÍ

Děkujeme za osobní vzpomínku. Nesetkala jsem se s P. Reinsbergem osobně, ale měla jsem tu čest být mnohokrát na mši svaté, kterou on celebroid – a už to stačilo, abych na něj s úctou a láskou vzpomínala dodnes. Při jeho promluvách se většinou smál celý kostel, ale byly naplněné hlubokou moudrostí. Vzpomínejme na něho společně v modlitbě.

D. S.

Soutěž „Hodiny s příběhem“

Podělte se s námi o laskavé příběhy, které v sobě nesou nezapomenutelné příběhy Vaší rodiny. Mohou to být kapesní hodinky po dědečkovi, kuchyňské hodiny nebo ty na věži Vašeho kostela. Pošlete nám jejich fotografii s příběhem.... Z nejhezčích příběhů vytvoříme knihu s fotografiemi hodin a putovní výstavu. Budou také průběžně zveřejňované na Facebooku a našem webu. Nejhezčí příběhy oceníme hezkými dárky.

Podmínky soutěže:

Zasílat můžete příběhy do 30. 6. 2015 na adresu: hodiny@ruah-ops.cz nebo na adresu: RUAH o.p.s., Tyršova 2061, 256 01 Benešov a na obálku napište „Hodiny s příběhem“. Délka příběhu by neměla přesáhnout 2 strany A4 strojopisu. Nemusí být nějak speciálně literárně upraveno, stačí jen napsat příběh, tak jak jste ho prožili. Komise dne 10. 7. 2015 vyhodnotí 30 nejhezčích příběhů.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz

Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz, Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk jednoho čísla: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod trať 1511, Vlašim